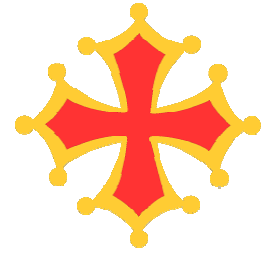

LA CANÇON DE VEDRINA

Julh Védrintes nasquèt lo 21 de decembre de 1881 a la Plana de Sant Danís, còsta Paris (ara departament 93). Obrador a la fabrega de motors Gnome, puèi mecanician del pilot d'avion anglés Robert Loraine, venguèt lèu aviator. Obtenguèt lo brevet de pilot lo 7 de decembre de 1910 a Pau.

Sonava lo sieu avion « La Vache ». Saique siá una clucada a de mesaventuras d'atterissatge que fasiá dire al mond que l'avion anava « pasturar », o « païsser de Margaridas » ; aqueles aviators de las debutas los disián tanben “los dalhaires de Margaridas”.

Védrintes foguèt lo primièr pilot al mond que passèt delà los 100 km/h ; capitè de pausar lo sieu avion sul teulat planièr de las « Galeries Lafayette » a París lo 19 de genièr de 1919. Se ganhèt la copa Gordon-Bennet en America que i passèt la velocitat istorica per l'epòca de 167,8 km/h, lo 9 de decembre de 1912. L'escais-nom de Védrintes èra lo « Parigot gouailleur ».

En 1912, tardièr, decidiguèt de se marcar coma candidat a las eleccions pel canton de Limós dins Aude. I faguèt una campanha electorala corta, mas remarcada, e perdèt a las eleccions. Mas lo pòble audenc se'n remembra encara mercé a la cançon de Vedrina.

Julh Védrintes se tuèt en avion lo 21 d'abril de 1919. Teniá 38 ans d'edat.

Còbla 1

E qu'es aquò que s'entend dins la bruma ?
Qu'es aquel bruch ? Es un aucèl sens pluma
Que fa «tuf-tuf», que ronca e que fuma
Monta, davala e vira coma vòl.
Lo cap levat nòstre pòple frissona
Cèrca dels uèlhs que pòt èsser aquel fòl...
Mas coma ven de devèrs Carcassona
Canta a plen gargalhòl.

Repic

**Aquò que bronzina
Es lo motur de Vedrina
Qu'a caval sus sa maquina
Fila coma un rat...
Parièr a «l'esclaire»
Aquí es a son afaire
Sembla que nade dins l'aire
Com'un passerat.**

Còbla 2

Dins lo cèl blau e lis coma una glaça
Gaitatz amics aquel punt dins l'espça
Que pauc a pauc grossís e se desplaça
Aisidament escalada tant naut
Es un utís fait de fusta e de tela,
Per lo menar cal pas èsser un «nigaud»
Veiràs un jorn crebarà las estelas
E nòstre solelh tant caud.

Repic

**Aquò que bronzina
Es lo motur de Vedrina
Qu'a caval sus sa maquina
Fila coma un rat...
Parièr a «l'esclaire»
Aquí es a son afaire
Sembla que nade dins l'aire
Com'un passerat.**

Còbla 3

E se los vièlhs que son mòrts a la guèrra
O dins lor lèit se levavan de tèrra
Eles qu'an pas jamai sabut çò qu'èra
Que de volar serián al «desespèr»
Las mans sul cap davant aquel miracle
Estabosits, un frisson dins lo còr,
S'amagarián en cridant «es lo diable
Que nos vèn de l'infèrn».

Repic

**Aquò que bronzina
Es lo motur de Vedrina
Qu'a caval sus sa maquina
Fila coma un rat...
Parièr a «l'esclaire»
Aquí es a son afaire
Sembla que nade dins l'aire
Com'un passerat.**